

Lumea noastră, cu flori la fereastră

Nicu Hăloiu

Lumea noastră, cu flori la fereastră

...

N-am mai văzut de mult culoarea albastră
A cerului viu, izvorător de cuvinte,
Dar primesc lumina iubitoare, cuminte,
Privind florile ce se-nșiră-n fereastră!

...

Vreme de iarnă, ploiasă, câinoasă,
Iarnă plictisită și parcă sătulă de noi,
Un cer plumburiu și greu ne apasă,
Și sub tălpi ne răsare covor de noroi!

....

Oare ce arde vecinul în căsoaia lui mare,
De-nvăluie totul cu fum negru și gros,
Și nu pot respira de-atâta duhoare,
Oare ce arde vecinul de-i așa puturos?

...

Vremea de iarnă mohorâtă, urâtă,
Pare și mai urâtă atunci când constați
Că ești între vecinii ce nu te salută,
Ce sunt ca și iarna, mohorâți și ciudați!

...

N-am mai văzut de mult culoarea albastră
A cerului viu, izvorător de cuvinte,
Dar primesc lumina iubitoare, cuminte,
Din lumea noastră, cu flori la fereastră!